

Wie zoekt, die vindt.

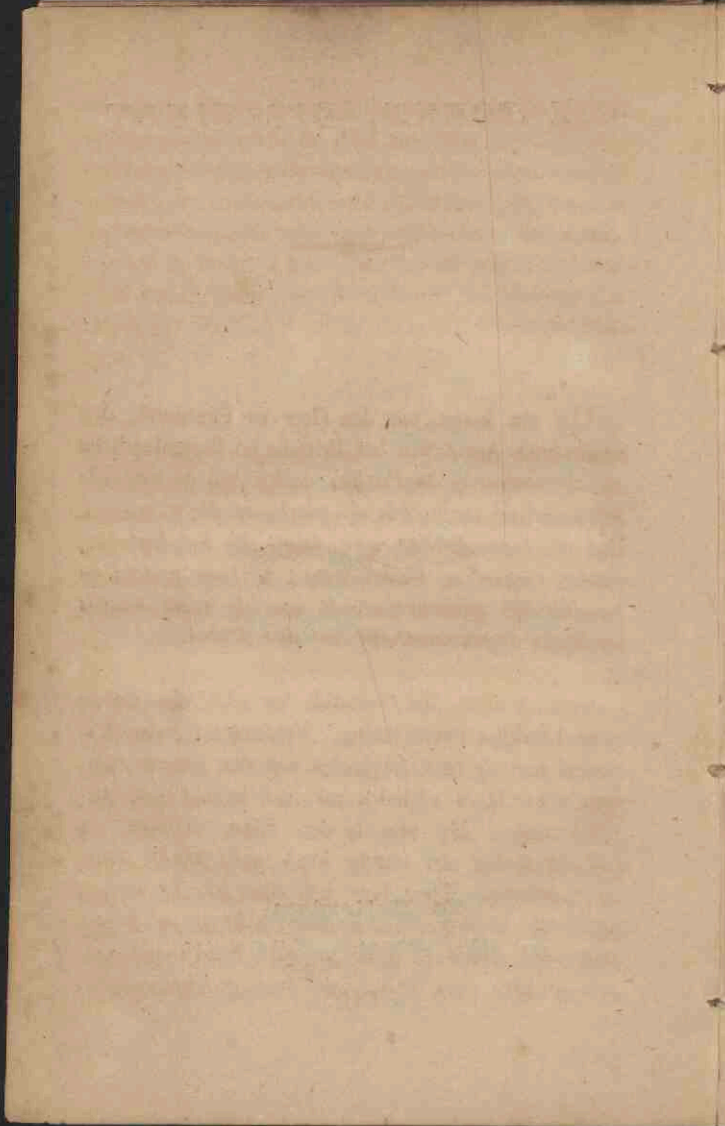
<https://hdl.handle.net/1874/355706>

zee. 5

WIE ZOEKT, DIE VINDT.

Te Rotterdam,
BIJ M. WIJT & ZONEN.
1845.

—♦—

Uit een berigt van den Heer DE PRESSENSÉ, den werkzamen Agent van het Britsche en Buitenlandsche Bijbelgenootschap te *Parijs*, deelen wij de volgende bijzonderheid mede, *als een merkwaardig voorbeeld, dat de tegenwerking van hen, die het Bijbelgebruik zoeken te verhinderen, te leur gesteld en bevorderlijk gemaakt wordt aan de regte kennis en hooge ingenomenheid met den Bijbel.*

Voor eenigen tijd behaalde de zaak des Bijbels eene heerlijke overwinning. Vergunt mij, dat ik u vooraf met de omstandigheden van den jongen man, van wien ik u verhalen zal, een weinig nader bekend make. Hij was in den *Elzas* geboren, en had, daar hij een onecht kind was, zijnen vader nooit gekend. Toen hem ook zijne moeder verliet, werd hij in een vondelinghuis gebragt en daarin opgevoed. Reeds in zijne vroegste jeugd openbaarde zich in hem eene hooge mate van godsdienstigheid,

en scheen hij bij het godsdienstig onderwijs van den Priester, aan wien in deze inrigting die taak was opgedragen, bijzonder opmerkzaam te wezen. Den diepsten indruk maakten vooral zekere gezegden, die nu en dan in de openbare godsdienst voorkwamen, en van welke men zeide, dat zij uit het Woord van God waren overgenomen. » Dus, » zeide hij in zich zelve, » heeft God werkelijk met de menschen gesproken! O, dat ik alles wat Hij gezegd heeft kon te weten komen! » Beziel met dit sterke verlangen, vatte hij moed, en waagde het op zekeren dag tot den Priester te gaan, met het verzoek, of hij niet het Woord van God kon bekomen, om daarin zelf een weinig te mogen lezen. Dit verzoek deed hij met schroomvalligheid, dewijl hij vreesde naar eene eer te vragen, die slechts aan de bewoners van den hemel vergund ware. De Priester sloeg zijn verzoek af, zeggende, dat hij veel te jong en te onwetend was, om zich met dingen bezig te houden die alleen de Geestelijkheid toekwamen. Het arme kind vroeg niet verder, maar vergenoegde zich met al de Bijbelplaatsen, die in het godsdienstig onderwijs des Priesters voorkwamen, zorgvuldig op te zamelen. Toen hij den ouderdom bereikt had, waarin hij de inrigting verlaten moest, ging hij, het kleermaken geleerd hebbende, naar *Duitschland*, om aldaar op zijn ambacht te werken. Hij vond dan ook weldra werk in eene kleine stad. In het huis van zijnen meester, die Roomsche Catholiek was, vond hij als

bij toeval een godsdienstig traktaatje, dat nog veel meer Bijbelplaatsen bevatte, dan hij vroeger bij het onderwijs had kunnen verzamelen. Zijn verlangen om het Woord van God met zijne eigene oogen te zien, het te lezen en in eigendom te hebben, ontwaakte thans weder op nieuw in volle kracht. » Misschien zal ik er nu beter in slagen, » zeide hij in zich zelve, » mijn Pastoor zal het mij zonder twijfel daarom slechts geweigerd hebben, omdat ik in de daad nog te jong was. Doch thans, nu ik geen kind meer ben, zal de Priester van deze gemeente daartegen niets hebben in te brengen, om mij het boek, waarnaar ik zulk een groot verlangen heb, te geven. » Zonder toeven, snelde hij naar den Priester, dien hij de oorzaak van zijn bezoek mededeelde. Maar hoe groot was zijne verbazing, dezelfde afwijzing te ondervinden die hem als kind overkomen was. » De Bijbel, » zeide de Pastoor, » is alleen voor de Priesters, en niet voor onkundige menschen als gij, die niet in staat zijn den Bijbel te verstaan. Gij moet maar vlijtig de mis bezoeken en de gebeden in uw brevier (1) lezen; dit is volkomen genoeg, wat gij tot zaligheid noodig hebt. » » O, dat ik zelf een Priester ware! » riep hij uit, toen hij huiswaarts ging, » want de gezegden uit het Woord van God zijn het alleen, die mijne ziel troost

(1) Getijboek, of een boek waarin gebeden zijn opgeschreven voor elken dag des jaars.

en bemoediging geven, maar niet die latijnsche gebeden uit mijn brevier, welker zin ik niet eens versta!" Toen hij de teleurstelling van zijnen wensch aan zijnen meester mededeelde, zeide deze tot hem, dat er sommige landen waren, waar de Priesters het lezen der H. Schrift aan de leeken vergunden. Dit was goede tijding voor onzen vriend, die weldra besloot een van deze landen op te zoeken. Hij nam afscheid van zijnen meester, en zonder eigenlijk te weten waarheen, ging hij maar al voort, tot dat hij eindelijk in eene stad van *Beijeren* kwam, waar hij uit gebrek aan reisgeld bij eenen kleermaker om werk vroeg. Zijn nieuwe meester, die wel den naam van Protestant droeg, maar in den volsten zin des woords een man zonder godsdienst was, bespote op allerlei wijzen de Priesters en hunne ceremoniën, en vermaande zijne gezellen, om toch ieder godsdienstig juk, gelijk hij zich uitdrukte, af te werpen. Verontwaardigd over zulk eenen goddeloozen raad, verliet onze vriend dit huis. » Maar ach!" dacht hij, » waarheen zal ik gaan? waar zal ik Priesters vinden, die mij het Woord van God zullen geven?" Aldus peinzende vertrok hij en ging verscheidene dagen achtereen voort, tot dat hij eindelijk de stad *Bazel* in *Zwitserland* bereikte. Voor dat hij in de stad ging, zette hij zich aan den weg neder en verdiepte zich in de gedachte aan zijnen lievelings-wensch; terwijl, van den anderen kant, zijn gemoed met het sterkste vooroordeel was bezet

tegen de Protestanten, die hij alleen naar het karakter van den Beijerschen kleêrmaker beoordeelde, en waarvan een groot getal, gelijk hij wist, in *Bazel* woonde. Terwijl hij zich met zulke treurige gedachten bezig hield, reed hem een heer voorbij, die hem op eenen minzamen toon vroeg, of hij lezen kon. Deze vraag met ja beantwoord zijnde, wierp die heer hem een klein geschrift toe. Het was een Duitsch traktaatje, getiteld: *De weg tot zaligheid*. » Lees dit, » riep hem de heer toe, zijnen weg voortzettende. Het opschrift van dit traktaatje deed hem vermoeden, dat de inhoud van groot gewigt moest wezen, en gedurende eene geheele maand las en overdacht hij de woorden van dit geschrift. Daar hij niet gaarne in eene Protestantische stad arbeiden wilde, ging hij weder naar de grenzen van *Duitschland*, waar hij eenen nieuwen meester vond, dien hij weldra mededeelde hoe hij onverwachts bezitter van zulk eenen schat was geworden. Dewijl hij nu in dat boekje zoo veel groots en heerlijk gevonden had, wenschte hij den inhoud ook aan anderen mede te deelen; maar uit vrees, dat het verscheurd of verloren mogt worden, wilde hij het niet gaarne uitleenen, en leerde het daarom geheel van buiten, zoodat hij in staat was het letterlijk op te zeggen. Dit deed hij gewoonlijk met zoo veel nadruk, dat vele menschen hem in hunne huizen verzochten, enkel om hem zijn traktaatje te

hooren opzeggen; zoodat hem de overtuiging gewierd, dat hij destijds, zonder het zelf te weten, daardoor velen tot zegen was geworden. Hij echter gevoelde steeds dat hem nog iets ontbrak, en dit was de Bijbel, dien hij door zijn traktaatje nog meer had leeren hoogschatten. Plotseling kwam de gedachte in zijn hart op: » Welligt zal ik in *Basel* zoo gelukkig zijn, het Woord van God te vinden; want daar zijn de menschen zelfs op hunne wandelingen op het heil van arme reizigers bedacht. Ik zelf ben daarvan een getuige.» Dadelijk begaf hij zich weder op reis, om het Woord van God te zoeken.

Aan het einde zijner reis gekomen, trad hij die stad vol argwaan en mistrouwen binnen. Hier ging hij in eene herberg, waar de Bijbel weldra het onderwerp van zijn gesprek werd, vragende of men hier wel ergens eenen Bijbel kon bekomen. Nauwelijks had men hem hieromtrent eenige inlichting gegeven, of hij snelde in blijde hoop naar het hem aangewezene huis. Hoewel hij daar zeer vriendelijk ontvangen werd, nam hij zich echter in den beginne wel in acht om niet te openhartig te zijn, wetende dat hij met Protestanten te doen had. Toen men hem vroeg, wat hij het liefst wenschte, eenen Roomschen of eenen Protestant-schen Bijbel, antwoordde hij spoedig: » volstrekt geen anderen dan eenen Roomschen Bijbel!» meenende, dat een Protestantsche Bijbel allergevaarlijkst moest wezen. Zoo was hij dan eindelijk

in het bezit van dien heerlijksten schat gekomen, en met een hart, kloppende van vreugde, zeide hij *Bazel* andermaal vaarwel, om terug te keeren naar den meester bij wien hij het laatst gewerkt had.

Het zal niet noodig zijn nu nog verder te verhalen hoe het lezen van den Bijbel, van lieverlede, zijn hoogst en innigst genoegen werd. Maar daar in zijnen Bijbel ook de Apokryphe boeken waren, zoo las hij die met denzelfden eerbied, waarmede hij de eigenlijke heilige boeken tot dusverre gelezen had. Gekomen zijnde tot aan de plaats in *het boek der wijsheid* (Hoofdst. III: 16), waar over de onechte kinderen het wee wordt uitgesproken, verwekte dit in hem een gevoel van duistere vertwijfeling. Hij wierp het boek weg en hield zich langen tijd voor het onzaligste schepsel der wereld. In zijne onkunde geloofde hij, dat hij, als een onechte zoon, nooit zou kunnen deelen in de heerlijke beloften, die in den Bijbel gevonden worden. Geruimen tijd na deze vreeselijke ontdekking en na verschrikkelijken zieleangst te hebben uitgestaan, keerde onze vriend naar *Frankrijk* terug, waar hij zijne eigene zaken begon. Op zekeren dag geschiedde het, dat een colporteur (1) die juist zijn dorp bezocht, ook bij

(1) Een man, die, door een of ander Bijbelgenootschap daartoe aangesteld zijnde, rondreist en Bijbels in alle talen, aan allerlei soort van menschen, voor eenen geringen prijs verkoopt.

hem binnen trad, en hem een' Bijbel aanbood. Men zal zich herinneren, dat hij lang te voren den Bijbel dien hij in *Basel* had gekocht, wegge-
 worpen had. Toen nu de Bijbelverkooper er hem een'
 aanbood, riep hij toornig uit: » Wat, een' Bijbel!
 Ik heb geen' Bijbel noodig! Het is een afschuwe-
 lijk boek en brengt slechts ondragelijke ellende over
 de menschen.» De colporteur verzocht hem eene na-
 dere verklaring van zijne afwijzing, en die ontvangen
 hebbende zocht deze het hem duidelijk te maken, dat
 de Apokryphen, die hem zoo ongelukkig gemaakt
 hadden, eigenlijk niet het Woord van God waren.
 Daarenboven toonde hij hem aan, dat in de hem
 te koop aangeboden exemplaren duidelijk gezegd
 werd, dat deze boeken niet met het Woord van
 God moeten worden gelijk gesteld, en dat zij om
 die reden in de meeste uitgaven niet opgenomen zijn.
 Nog eenigen tijd was er noodig, om hem volkomen te
 overtuigen; maar toen hij zag, dat hij met een
 man van echt christelijke beginselen te doen had,
 gelukte het den colporteur eindelijk, door de hulp van
 God, zijnen twijfel te verbannen. Nu begon hij
 weêr op nieuw, onder ernstig en aanhoudend gebed,
 het heilige Boek te lezen, en weldra verdween de
 duisternis geheel uit zijn gemoed. De H. Geest
 vond ingang in zijn hart en leidde hem langzamer-
 hand op tot de heerlijke vrijheid der kinderen Gods.
 Uit dankbaarheid jegens den God van alle genade,
 hield hij het nu voor plicht, zijn leven geheel toe

te wijden aan de dienst van Hem, die hem zoo grootelijks in *Zijnen eeniggeboren Zoon, Jezus Christus*, had lief gehad. Deze zijne bekeering, en vooral zijne vrome wandel, bragten hem nu nader met mij in betrekking en weldra aanvaardde hij in diepen ootmoed en met blijdschap des geloofs het werk van Bijbelverkooper. Met vrijmoedigheid en met vrolijken ijver verspreidt hij thans het Boek onder zijne vroegere geloofsgenooten: het Boek, waardoor hij voor tijd en eeuwigheid gelukkig geworden is!

A 243 1465

Bij de Drukkers en Boekverkoopers M. Wjrt & Zonen
zija mede te bekomen de volgende Kleine Stukjes:

	Cents.		Cents.
1. Levensgeschiedenis van Peter Lohbeck	15	58. Storfgevallen van zeven bekeerde Heidenen	10
2. De welbestede Stuiver	10	59. Levensloop van C. L. Töpfer	07½
3. De Weaver uit Welsh	07½	40. Eenige bijzonderheden uit het leven van Morrison	15
4. De kleine Bewoner van het Auvergnésche Gebergte	10	41. Lydia S... (Een authentiek Verhaal)	07½
5. Arme Sara, of de Indiasche Vrouw	07½	42. Hugo Bouren	07½
6. De jonge Huthewoonster	22½	43. De Christelijke viering van den Zondag	05
7. Opwekking te Elberfeld	05	44. Henry Obookiah, inhoorling der Sandwicks-eilanden	10
8. De Iersche Boer	10	45. De Zendingen in Groenland	15
9. Elizabeth Cunningham, eene ware Geschiedenis	20	46. Het Bezoek bij een kranke	15
10. Geschiedenis van John Robens, de Matroos	10	47. Twee Brieven van een' Leersaar in Zuid-Afrika	15
11. Uithreiding van de Parabel	10	48. Polycarpus	10
12. Het Leven van Kolonel Jacob Gardiner	17½	49. Als God werkt, wie zal dan keeren?	15
13. De Stroopers-dochter	10	50. De Soldaten-dochter	10
14. De Bode met goede tijding	15	51. Het gelukkige Sterfbed	10
15. Jansje Allan	15	52. De weg en het middel	15
16. Zonderlinge tusschenkomst der Voorzienigheid	07	53. De Gast zonder Bruiloftskl.	07½
17. Levensber. van Amelia Gale	10	54. Treffend voorbeeld	07½
18. Sara Hill, de leerling van de Zondagsschool	15	55. Levensschets van Blumhardt	15
19. De Geschied. van Mary Smith	12½	56. Hadara, een jong Abyssiniër	04
20. De Dorps-predikant	10	57. De Oude Geneesheer	10
21. De waarheid en uitwerkselen van het Evangelie	10	58. Roepstem des Heeren	15
22. Kracht des geloofs, bij treffende beproeving	10	59. Anna Walsch	07½
23. Herman de Houthakker	12½	60. Eerste zending te St Thomas	15
24. De laatste uren van John Cowper	10	61. Thirza, of de aantrekkingskracht van het Eruia	20
25. Het einde van den tijd	10	62. Merkwaardig voorbeeld van vroege Godsvrucht	07½
26. Wat God bewaart, is wel bewaard	15	63. De Russische Kleermaker	07½
27. Wie zijt gij? Wat hebt gij te doen?	10	64. Eenige kenmerken van een kind Gods	07½
28. De Weërhaan van het Kasteel	12½	65. Overtuiging verwaarloosd	12½
29. Eben-Haëzer in Latakko	10	66. Een woord aan jonge Moeders	07½
30. Eenige berichten van Indiasche Bekeerlingen	10	67. De onbekende Zending	04
31. De Christen-feesten	05	68. Het leven en starven van Mevrouw Rumpff	10
32. Verhaal van twee reizende Predikers	07½	69. Opmerkelijke leiding Gods	07½
33. De Tijd en de Eeuwigheid	10	70. Een nieuw Tractaatje	10
34. Kort en heilz. Berigt aan allen	10	71. De vrome Landman	07½
35. Levensloop van Johan Coenraad Ter Linden	07½	72. Ernstige gedachten over de Eeuwigheid	07½
36. Een Beroep op het Hart	12½	73. Maria	10
37. Trekken uit het leven eens Landmans in den Elzas	10	74. William	07½
		75. De bejaarde Christen in het Gasthuis	05
		76. Lord Teigumouth	10
		77. Leven van Schwartz	08